

Arrest

nr. 235 742 van 4 mei 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D.ANDRIEN en J. BRAUN
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 21 augustus 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 augustus 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. BRAUN *loco* advocaat D. ANDRIEN en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 31 augustus 2015 toe op het Belgische grondgebied en diende op 4 september 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 28 februari 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn arrest van 26 maart 2018 (RvV 26 maart 2018, nr. X).

1.3. Verzoeker diende op 7 mei 2018 een tweede verzoek in om internationale bescherming.

1.4. De commissaris-generaal trof op 28 augustus 2018 een beslissing waarbij het in punt 1.3. vermelde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk werd verklaard.

1.5. Verzoeker diende op 1 oktober 2018 een derde verzoek in om internationale bescherming.

1.6. De commissaris-generaal trof op 6 augustus 2019 een beslissing waarbij het in punt 1.5. vermelde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk werd verklaard. Verzoeker werd hiervan op 7 augustus 2019 per aangetekend schrijven in kennis gesteld. Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Op 4 september 2015 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten en een Arabier van sjjiitische geloofsovertuiging te zijn. U werd in 1992 geboren in Kerbala. U woonde uw hele leven in de wijk hay al-Hussein in Kerbala. U studeerde tot het laatste jaar van de middelbare school aan de al-Afaq-school maar haalde uw diploma niet. U werkte nadien met edelstenen, als schilder en in een bakkerij.

Ongeveer vijf maanden voor uw vertrek uit Irak vertelde A.(…) Y.(…) Z.(…), een vriend van u, dat G.(…), één van uw beste vrienden, een relatie had met uw zus S.(…). G.(…) zou hierover zaken hebben gepost op een facebookgroep van jongeren in Kerbala. U was hier erg van aangedaan en besloot wraak te nemen op G.(…). U wist al sinds twee jaar dat G.(…) homoseksueel was. Ongeveer een maand nadat u te weten kwam dat hij een relatie had met S.(…), vroeg u hem om seks met u te hebben. Hij ging akkoord en de derde keer dat jullie met elkaar sliepen, filmde u dat. U wilde dit beeldmateriaal gebruiken om G.(…) af te persen als hij nog eens iets met S.(…) zou proberen en stuurde hem een kopie van deze video. Deze video werd ontdekt door de vader van G.(…). De vader van G.(…) legde daarop klacht tegen u neer bij de politie. Op 10 juli 2015 werd u opgebeld door een vriend die u vertelde dat er veel mensen bij uw thuis waren en dat uw vader geslagen was. U dook onder bij uw neef M. S., in de wijk Bab Twerij in Kerbala. Tijdens een bijeenkomst van uw stam en de stam van G.(…) op 10 of 11 juli werd uw stam door de stam van G.(…) bedreigd. U werd door uw eigen stam en familie publiekelijk verstoten. Op 13 juli 2015 vertrok u naar Basra. Op 1 augustus 2015 vertrok u uit Irak. U vloog van Najaf naar Turkije en reisde van daar verder naar België, waar u verzocht om internationale bescherming omdat u vreesde bij terugkeer naar Irak vermoord te worden door de stam van G.(…) of gearresteerd te worden omwille van uw relatie met G.(…). Na uw vertrek uit Irak werd nog een tweede zitting georganiseerd tussen uw stam en die van G.(…). Er werd aan uw familie gevraagd geld te betalen ter vergoeding van de problemen die u had veroorzaakt. Ondanks de publieke verstoting, hield u heimelijk wel nog contact met uw familie. Uw familie verhuisde rond juli 2016 omwille van uw problemen naar de wijk Hay al-Hor in Kerbala. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw nationaliteitsbewijs (origineel), afgifte op 25 april 2013 in Kerbala; uw identiteitskaart (origineel), afgifte op 22 april 2013 in Kerbala; uw kieskaart (origineel); de woonstkaart van uw vader (kopie), afgifte op 30 juni 2008 in de Al Hussein wijk, een medisch document uit België stellende dat u aan slapeloosheid en depressie leed omwille van de situatie van uw familie in Irak en omwille van de onzekerheid over uw eigen situatie (kopie), afgifte op 12 september 2016 in Bullingen; een brief van de familie Zamel (kopie), een brief van de Mansouri-stam (kopie); een rapport van de strafrechtbank van Kerbala met een verklaring van G.(…) (kopie), afgifte op 9 juli 2015; een brief van het politiebureau westelijke Abbasiyah (kopie), afgifte op 9 juli 2015, met een medisch rapport van het academisch ziekenhuis al-Husseiny in Kerbala (kopie), afgifte op 9 juli 2015 en een verklaring van G.(…); en een arrestatiebevel van het Federaal Hof van Beroep van Kerbala (kopie), afgifte op 11 augustus 2015.

U had op 10 oktober 2016 en op 12 december 2016 een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) om uw verzoek toe te lichten. Op 1 maart 2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon immers geen geloof gehecht worden aan het door u aangehaalde vervolgingsrelaas en er bestond voor burgers in de zuidelijke provincies van Irak, waar Kerbala toe behoort, geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U ging in beroep tegen de beslissing van het CGVS bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (de Raad). U hield in uw verzoekschrift vol dat u de waarheid had verteld, stelde dat uw familie zich ondertussen in een vluchtelingenkamp in Bagdad bevond en dat homoseksuelen 10 jaar gevangenis riskeren in Irak. U stelde verder dat u vele psychologische klachten had als gevolg van uw problemen en dat u gevolgd werd door een psychiater. U zou aan een chronisch slaaptkort lijden ingevolge de toestand van uw familie in Irak. Tot slot verwees u naar het reisadvies van Buitenlandse zaken betreffende Irak. Ter terechtzitting stelde u dat u in 2016 via ‘Western Union’ een geldsom ontving van uw familie in Irak,

dat de medewerkers van 'Western Union' op die manier wisten dat uw familie nog met u contact had en dat zij deze informatie uitlekten. Hierdoor moest uw familie vanuit Kerbala naar Bagdad vluchten. Op 30 januari 2017 zou uw vader ingevolge deze problemen zijn vermoord. In dat verband legde uw raadsvrouw volgende documenten (kopieën) neer: een attest van het ministerie van migratie en immigratie van 20 januari 2017 (met vertaling), een overlijdensakte van dhr. M.(...) a.(...)-M.(...) van 31 januari 2017 (met vertaling) en een ontvangstbewijs van internationale geldstorting vanuit Kerbala via 'Western Union'. Ter terechtzitting legde uw raadsvrouw in verband met uw psychologische problemen een psychologisch attest van 6 februari 2018 neer.

In haar arrest nummer X van 26 maart 2018 bevestigde de Raad de beslissing en de analyse van het CGVS. De Raad voegde bijkomende elementen toe die de geloofwaardigheid van het door het CGVS ongeloofwaardig bevonden relaas verder aantastten. De Raad wees zo in haar redenering op de onverenigbaarheid van uw verklaring op de DVZ met uw verklaringen op het CGVS, waarvoor u ter terechtzitting geen deugdelijke verklaring kon aanreiken. Daarnaast stelde de Raad vast dat u zichzelf uitdrukkelijk buiten de LGBT-gemeenschap plaatste en stelde niet homoseksueel te zijn, waardoor uw relaas elke logica mist en des te onbegrijpelijker voorkomt. Wat betreft uw nieuwe bewering, dat uw familie na uw vertrek naar Bagdad diende te verhuizen, besliste de Raad dat daaruit niet volgde dat uw relaas geloofwaardig zou moeten worden geacht. Wat betreft de nieuw aangebrachte elementen, met name de geldtransfer via 'Western Union', de daaruit volgende verhuis naar Bagdad en de moord op uw vader op 30 januari 2017, concludeerde de Raad dat de neergelegde stukken geen verband aantoonde tussen deze gebeurtenissen en uw (ongeloofwaardig bevonden) asielaas. Het bewijs van 'Western Union' toonde niet aan dat uw familie omwille van de geldstorting problemen zou hebben gekend. Uit het attest van registratie als vluchteling van het ministerie van Migratie en immigratie kon niet worden afgeleid dat het vertrek uit Kerbala te maken had met de door u aangehaalde problemen. Ook uit de overlijdensakte kon niet worden opgemaakt dat dit overlijden verbonden was met uw asielaas. Bovendien stelde de Raad vast dat het op basis van de vermelde (familie-) namen niet mogelijk was om na te gaan of de twee laatst aangehaalde documenten werkelijk op uw vader betrekking hadden. Betreffende de nood aan subsidiaire bescherming kon niet worden besloten dat er in de provincie Karbala sprake zou zijn van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico liep op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon in het kader van een gewapend conflict, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus werden u dan ook geweigerd.

Op 7 mei 2018 diende u, zonder België te hebben verlaten, een volgend verzoek om internationale bescherming in. U herhaalde de elementen uit uw eerste verzoek, met name dat u verstoten werd omdat u seks had met G.(...) a.(...)-S.(...), dat diens familie banden had met de militie van Moqtada al-Sadr Saraya al-Salam) en dat deze militie nu achter u aan zit. U herhaalde de elementen die u in beroep aanhaalde, met name dat uw familie u geld opstuurde, dat dit uitkwam, dat zij verhuisden naar Bagdad en dat uw vader daar gedood werd door de Saraya al-Salam omwille van u. U stelde dat u in beroep niet kon antwoorden op de vragen van de rechter over uw seksuele handelingen met een andere man omdat er andere Irakezen aanwezig waren in de zittingszaal. U stelde nu wel te kunnen zeggen dat u op mannen valt. U voegde toe dat u in België wil blijven voor medische behandeling omdat u problemen heeft met uw rug en ogen. Uw rugproblemen zouden het gevolg zijn van seks met mannen. U stelde honderd procent zeker te zijn dat u bij terugkeer naar Irak zal vermoord worden door aanhangers van de Saraya al-Salam. Ter ondersteuning van uw tweede verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een kopie van de overlijdensakte van uw vader met vertaling (reeds neergelegd bij de Raad), een kopie van een medisch verslag van het overlijden van uw vader, een kopie van een politieverlag in verband met het overlijden van uw vader, een kopie van een aangifte van het verdwijnen van uw vader, een kopie van de registratie van uw gezin als vluchteling in Bagdad (reeds neergelegd bij de Raad), een kopie van een ontvangstbewijs van internationale geldstorting vanuit Kerbala via 'Western Union' (reeds neergelegd bij de Raad), een kopie van voorpagina en index van de aanvullende nota van uw raadsvrouw bij de Raad vergezeld van een bundel medische en psycho-medische attesten, onderzoeksresultaten en foto's (waaronder het psycho-medisch attest van 6 februari 2018, reeds neergelegd bij de Raad), een kopie van uw nationaliteitsbewijs (reeds neergelegd bij het eerste verzoek) en uw identiteitskaart (reeds gezien en gekopieerd in het eerste verzoek).

Op 28 augustus 2018 besliste het CGVS tot de niet-ontvankelijkheid van uw tweede verzoek, omdat de vlucht van uw familie en dood van uw vader gebeurtenissen zijn die volledig voortvloeien uit het ongeloofwaardig asielaas van uw eerste verzoek, en omdat u die reeds had aangehaald in het kader van uw beroepsprocedure bij de Raad. In verband met de documenten die u had neergelegd om uw relaas verder te staven werd er beslist dat er vraagtekens konden worden geplaatst bij de authenticiteit ervan en dat zij de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde gebeurtenissen niet kunnen herstellen, en sowieso betrekking hebben op gebeurtenissen waarvan niet wordt aangetoond dat ze verband houden

met de in uw eerste verzoek aangehaalde problemen. Uw verklaringen over uw geaardheid werden niet als geloofwaardig bevonden aangezien u bij de Raad reeds de kans had om een procedure achter gesloten deuren te vragen om dit te belichten en u in uw eerste verzoek bleef volhouden dat u niet homoseksueel was. In verband met uw medische problemen werd er geoordeeld dat uit uw documenten niet blijkt dat deze het gevolg zijn van seks met mannen. U diende geen beroep in tegen deze beslissing. Op 1 oktober 2018 dient u, zonder ondertussen België te hebben verlaten, uw derde verzoek om internationale bescherming in. U verklaart dat u nu klaar bent om uw volledig verhaal te vertellen. U herhaalt dat u homoseksueel bent en een relatie had met G.(...). U zegt dat u dit nooit eerder durfde toe te geven omdat u bang was van de tolken. Bij de Raad vertelde u het niet omdat u de andere Irakezen die aanwezig waren tijdens de zitting vreesde. U verklaart dat alles wat u bij uw eerste verzoek vertelde waar was, behalve het feit dat G.(...) iets had gedaan met uw zus. U verklaarde bij uw eerste verzoek ook dat u maar drie keer seks zou hebben gehad met G.(...), terwijl het in werkelijkheid veel vaker was. U zegt bereid te zijn een medisch onderzoek te ondergaan om uw geaardheid te bewijzen. U verklaart te lijden aan huidziektes, astma, rugproblemen en mentale problemen. U vreest bij terugkeer naar Irak gedood te worden door de familie van G.(...) omdat zij lid zijn van Saraya Al-Salam.

Ter ondersteuning van uw derde verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een attest van een psychiater (18 maart 2019) (origineel), een psychologisch rapport van uw psycholoog (12 februari 2019) (kopie), een psychosociaal rapport van uw sociaal assistente (8 mei 2019) (kopie), een mail van uw advocate (25 april 2019) (kopie) en opnieuw een kopie van uw identiteitskaart.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken heeft geoordeeld dat er in uw hoofde sprake is van bijzondere procedurele noden evenals dat het opportuun is om u bepaalde steunmaatregelen te verlenen om hieraan tegemoet te komen. Meer bepaald blijkt dat het DVZ oordeelt dat u over een zwakke en problematische psychische toestand beschikt en dat u tijdens een persoonlijk onderhoud graag over de bijstand van uw sociaal assistente beschikt. Het Commissariaat-generaal is na analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier echter van oordeel dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan blijken die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. In dit verband moet er immers op worden gewezen dat op geen enkele wijze bleek dat u gedurende beide keren dat u op persoonlijk onderhoud kwam, omwille van uw psychische situatie niet in staat zou zijn geweest uw problemen uiteen te zetten. Ter gelegenheid van uw huidige verzoek legde u, zonder evenwel in te roepen dat u niet in staat zou zijn uw rechten te doen gelden of dat u uw verplichtingen niet zou kunnen nakomen in het kader van uw lopende procedure, vier stukken neer betreffende uw psychische toestand. Het psychiatrisch attest stelt enkel dat u in een dergelijke psychische staat bent dat er enkel een gefundeerde beslissing kan genomen worden door de asiendiensten indien er een vertrouwenspersoon aanwezig is bij uw persoonlijk onderhoud. Nergens in dit attest wordt vermeld dat u in behandeling bent bij de betreffende psychiater, aan welke psychische problemen u lijdt, wat de oorzaak ervan zou zijn en hoe uw psychische problemen een impact hebben op uw capaciteiten om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. Het psychologisch rapport stelt dat uw therapie moeilijk verloopt omdat u wantrouwig bent met betrekking tot het delen van uw verhaal en emotionele en cognitieve ontwikkelingsstrategieën gebruikt waardoor u uw asielmotieven nog niet met uw psychologe hebt kunnen delen. U vertoont volgens dit rapport symptomen die overeenstemmen met het beleefd hebben van een traumatische gebeurtenis. U beleeft hevige emoties bij het bespreken van uw problemen die ertoe kunnen leiden dat u moeite hebben met het afleggen van een coherent en chronologisch discours. Op het moment van het opstellen van dit rapport was u volgens uw psychologe niet in staat om uw relaas aan de asiendiensten te vertellen maar zou hier in therapie aan gewerkt worden. Wat opvalt is dat uit dit attest blijkt dat u niets aan uw psychologe lijkt te hebben verteld over de redenen van uw vertrek uit Irak en uw geaardheid, terwijl u een groot deel van uw asielmotieven, met name de problemen die voort zouden zijn gevloeid uit de ontdekking van uw relatie met G.(...) wel reeds in 2016 aan de asiendiensten uitlegde en bij uw huidig verzoek blijft volhouden dat deze werkelijk plaatsvonden. Het feit dat u deze zaken wel op het CGVS kon vertellen, maar zelfs na regelmatige opvolging en het opbouwen van een vertrouwensrelatie met uw psycholoog niet aan haar, roept vragen op. Het derde document, het psychosociaal rapport van uw sociaal assistente, benadrukt dat u een grote angst hebt voor tolken uit de Arabische gemeenschap en dermate aan psychische problemen lijdt dat u zich slechts met zeer veel moeite kan uitdrukken over uw problemen en uw geaardheid. De mail van uw advocate stelt dat u sinds oktober op straat leeft, wat een negatieve impact zou hebben op uw mentale toestand. Uit uw verklaringen bij DVZ blijkt echter dat u steun hebt van een goede vriend, een vriend van een vriend en soms van vrijwillige pleeggezinnen (verklaring volgend verzoek, punt 11). Uit deze verklaring blijkt dus niet dat u werkelijk op straat leeft en dat uw psychische toestand daardoor achteruit gaat. Uit de attesten van uw psychologe en maatschappelijk assistente blijkt bovendien niet dat uw psychische opvolging onderbrekingen heeft gekend. U lijkt dus niet in omstandigheden te leven die uw mentale toestand

dermate verergerd zouden hebben dat u niet in staat bent om een persoonlijk onderhoud te doen. Tot slot moet worden vastgesteld dat u in reeds aangehaalde vragenlijst "bijzondere procedure noden" van de DVZ zelf verklaarde dat u, hoewel u psychische en medische problemen hebt, echt uw interview wil doen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, met name dat de feiten die tussen G.(...) en uw zus S.(...) die u in uw eerste twee verzoeken aanhaalde, niet waar zijn, maar dat u wel een relatie met G.(...) had en dat u hierdoor de reeds bij vorige verzoeken aangehaalde vervolgingsfeiten onderging, moet worden beklemtoond dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Dit gebrek aan geloofwaardigheid betrof niet alleen de feiten die zouden hebben plaatsgevonden tussen S.(...) en G.(...), maar ook uw relatie met G.(...) en de daaruit voortvloeiende vervolgingsfeiten. Deze motieven werden door de Raad bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

U verklaart momenteel namelijk dat u slechts één valse verklaring aflegde, met name betreffende het motief waarom u seks had met G.(...). U verklaart nu dat u geen seks met hem had omdat hij iets had gehad met uw zus, maar wel omdat u homoseksueel bent. U beweert nog steeds dat u driemaal seks had met G.(...) thuis (verklaring volgend verzoek, punt 15). Uw verklaringen over de omstandigheden waarin u en G.(...) met elkaar naar bed gingen werden echter reeds ten tijde van uw eerste verzoek niet aannemelijk bevonden. Van de verklaringen die u aflegde over de vervolging die u onderging omwille van uw relatie met G.(...), beweert u ook nog steeds dat deze gebaseerd zijn op waar gebeurde feiten. Deze vervolgingsfeiten werden echter ook reeds bij uw eerste verzoek ongeloofwaardig bevonden. Uw verklaringen over de wijze waarop uw familie en die van G.(...) erachter kwamen dat jullie seks hadden gehad werden toen ongeloofwaardig gevonden. Het bleek ook dat u op een roekeloze manier was omgegaan met de informatie betreffende jullie seksuele relatie, hoewel u wist dat dit in Irak tot vervolging zou kunnen leiden, wat niet aannemelijk werd bevonden. Over de vervolgingsfeiten zelf legde u ook geen geloofwaardige verklaringen af: u bleef vaag over de stammentwisten en over de gerechtelijke procedure die u boven het hoofd hing. U was ook niet op de hoogte van de Iraakse wetgeving betreffende homoseksualiteit, hoewel u gerechtelijke vervolging vreesde omwille van de relatie die u had gehad met G.(...). Ook legde u incoherente verklaringen af over de familieleden met wie u nog contact zou hebben. Deze motieven van het CGVS betreffende de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over deze elementen werden door de Raad bevestigd en staan dus vast. Dat u nog steeds beweert dat de feiten van uw eerste verzoek plaatsvonden, maar vanuit een ander beginpunt, is gezien deze reeds eerder gemaakte beoordeling dus niet geloofwaardig.

Betreffende uw verklaringen over uw geaardheid moet worden vastgesteld dat u dit bij uw tweede verzoek al aanhaalde (verklaring volgend verzoek X, punt 15) en dat er in de beslissing tot niet-ontvankelijkheid hierover het volgende werd gesteld:

"U stelt verder dat u tijdens de beroepsprocedure ter zitting niet kon antwoorden op vragen van de rechter in verband met uw seksuele handelingen met G.(...) omdat er andere Irakezen waren. Nu wenst u echter te zeggen dat u op mannen valt en dat seks met mannen de oorzaak is van uw rugpijn (Verklaring volgend verzoek, punt 15). Hier moet er in de eerste plaats worden op gewezen dat u (en uw raadvrouw), zeer goed wetende dat uw procedure seksuele handelingen met een man behelsde en dat dit ter sprake zou komen, te allen tijde de mogelijkheid hadden om een procedure achter gesloten deuren te vragen maar dat niet deden. Hieruit kan slechts worden geconcludeerd dat u daar geen belang aan hechtte. Het post factum stellen dat u hierdoor uw rechten niet kon verdedigen en niet kon aanbrengen dat u op mannen valt kan niet worden aanvaard. Daarnaast wordt vastgesteld dat u, zoals ook de Raad vaststelde (arrest nummer 201 646 van 26 maart 2018, p. 10), zelf in uw eerdere verklaringen uitdrukkelijk stelde niet homoseksueel te zijn (X, notities persoonlijk onderhoud, 10 oktober 2016, p. 9). Uw verklaring dat u valt

op mannen kan dan ook niet voor waar worden aangenomen.” Het feit dat u bij uw huidig verzoek herhaalt dat u op mannen valt, verandert voorgaande beoordeling niet.

De door u neergelegde documenten betreffende uw psychologische toestand werden hierboven reeds besproken en werpen geen nieuw licht op de eerder gemaakte geloofwaardigheidsbeoordelingen.

Het CGVS onderzocht daarnaast of u momenteel de subsidiaire beschermingsstatus zou kunnen toegekend worden omdat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict Irak dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid ter plaatse een reëel risico loopt op ernstige schade.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het terreurgeweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kerbala te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, niet rechtstreeks verwickeld waren in het offensief dat ISIS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van het ISF, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat ISIL in het zuiden van Irak hoofdzakelijk in de provincie Babil actief is. Niettegenstaande in 2018 Babil gespaard bleef van grootschalige aanslagen, voerde ISIL er in de loop van 2018 meerdere raids uit, met name in het noordoosten langs de grens met de provincie Anbar en in Jurf al-Sakhr. Bij dergelijke aanvallen werden overwegend PMU-strijders, de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en overheidsmedewerkers gevisieerd. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers bleef beperkt.

De veiligheidssituatie in Zuid-Irak wordt verder gekenmerkt door tribale spanningen, crimineel en politiek geweld. Voornamelijk in de provincies Basra, Thi Qar en Missan gaven onopgeloste geschillen aanleiding tot gewelddadige clashes tussen stammen met als inzet de controle over grond, olie-inkomsten of water. Omdat dit type geweld soms plaatsvond in residentiële gebieden, vielen er ook burgerslachtoffers te betreuren.

Tot slot vinden sinds 2015 regelmatig manifestaties plaats in de zuidelijke provincies van Irak. Hierbij wordt het gebrek aan banen, corruptie, de slechte publieke dienstverlening en de gebrekkige drinkwatervoorziening aangeklaagd. De sociale onrust nam in juli 2018 toe nadat Iran beslist had om de elektriciteitsvoorraad af te sluiten. De demonstraties die toen van start gingen in de provincie Basra verspreidden zich snel naar de andere provincies, waarbij het tot gewelddadige botsingen tussen betogers en de veiligheidsdiensten kwam. Ondanks beloftes van de regering om extra geld uit trekken voor projecten in de regio bleven de protesten aanhouden, en kwam het opnieuw tot rellen in de stad Basra in september 2018. De golf van betogingen in juli en september 2018 werd met geweld de kop ingedrukt. Tientallen demonstranten werden gearresteerd, verwond of gedood. Dit type geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Kerbala. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf

of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de rechtspleging

2.1. In zijn verzoekschrift vraagt verzoeker om de terechtzitting met gesloten deuren te behandelen. In een mailbericht aan de Raad van 7 februari 2020 nuanceert verzoeker dit enigszins omdat hij verlangt dat een maatschappelijk werkster de terechtzitting zou kunnen bijwonen.

2.2. Krachtens artikel 39/64, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) beschikt de waarnemend voorzitter over een discretionaire bevoegdheid om te bevelen dat de zaak met gesloten deuren wordt behandeld.

2.3. Ter terechtzitting wordt verzoekers zaak, die als derde zaak op de rol stond, als laatste behandeld, zodat de vertrouwelijkheid maximaal kon worden gegarandeerd en de maatschappelijk werkster, die geen partij is in de zaak, toch de terechtzitting kon bijwonen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker onder andere een kennelijke beoordelingsfout aan en de schending van de artikelen 57/6/2 en 48/6 van de vreemdelingenwet. Daarnaast bespreekt verzoeker in zijn middel het zorgvuldigheidsbeginsel. Zo stelt verzoeker in zijn middel het volgende:

"(...)

De administratieve rechtsbeginselen van goed bestuur en zorgvuldigheid verplichten de overheden om zich zorgvuldig te informeren om een beslissing te nemen (RvV - arrest nr. X van 19 december 2013).

Volgens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet:

"De met het onderzoek belaste instanties beoordelen het verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houden rekening met de volgende elementen:

a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;

b) de door de verzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden;

c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen;

d) de vraag of de verzoeker, sedert hij zijn land van herkomst heeft verlaten, al dan niet activiteiten heeft uitgeoefend, die hem zouden kunnen blootstellen aan vervolging of ernstige schade indien hij naar zijn land van herkomst zou terugkeren;

e) de vraag of in redelijkheid kan worden verwacht dat de verzoeker zich onder de bescherming kan stellen van een ander land waarvan hij de nationaliteit kan invoeren".

Volgens deze bepaling moet er, rekening houdend met het specifieke profiel van de verzoeker, een grondige analyse uitgevoerd worden van de relevante informatie die door verzoeker werd voorgelegd. Dit werd in casu niet correct gedaan. De verwerende partij begaat hier een manifeste appreciatiefout door telkens de meest nadelige interpretatie voor de verzoeker te weerhouden (Raad van state, arrest 104.820 van 18 maart 2002) en een gedeeltelijke analyse van de relevante feiten.

Uw Raad beoordeelde tevens meermaals dat het risico objectief primeerde op de soms onduidelijkere verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas: « dans les cas où un doute existe sur la réalité de certains faits ou la sincérité du demandeur, l'énoncé de ce doute ne dispense pas de s'interroger in fine sur l'existence d'une crainte d'être persécuté qui pourrait être établie à suffisance, nonobstant ce doute, par les éléments de la cause qui sont, par ailleurs, tenus pour certains » (RvV - arrest nr. 43080 van 6 mei 2010).

(...)

Aangaande de bijzondere procedurele noden van Meneer A.(...)-M.(...)

Volgens het CGVS, zijn er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig waaruit een bijzondere procedurele nood in de hoofde van Meneer A.(...)-M.(...) kan blijken die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt (bestreden beslissing, p.3).

Ten eerste beweert het CGVS dat nergens in het psychiatrisch attest wordt vermeld dat Meneer A.(...)-M.(...) in behandeling is bij de betreffende psychiater, aan welke psychische problemen hij lijdt, wat de oorzaak ervan zou zijn en hoe zijn psychische problemen een impact hebben op zijn capaciteiten om deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud.

De psychiater moest echter Meneer A.(...)-M.(...) ontmoeten alvorens zijn attest te schrijven (stuk 5). Bovendien uit het medisch dossier van Meneer A.(...)-M.(...) blijkt echter dat hij aan depressieve stoornissen en posttraumatische stressstoornis in combinatie met zelfmoordneigingen lijdt. Zijn huidige gezondheidstoestand impliceert de noodzaak van een zeer regelmatige psychologische follow-up (stuk 6). Meneer A.(...)-M.(...) neemt ook verschillende medicijnen, zoals Diazepam en Zolpidem (stuk 7). In 2018 heeft de vorige advocaat van verzoeker een verzoek 9ter voor verzoeker ingediend (stuk 8). Tot op heden zoude DVZ nog geen enkele beslissing zijn meegedeeld.

Sinds oktober 2018 wordt Meneer A.(...)-M.(...) gedwongen op straat te leven zonder enige hulp. Dit heeft zijn gezondheidsproblemen aanzienlijk vergroot. Zijn mentale toestand verslechtert van dag tot dag, zoals blijkt uit het psychosociale rapport van 6 februari 2019 (stukken 9 en 6): « plus la situation sociale de Monsieur s'enlise, plus la survenue d'idéations suicidaires devient de plus en plus prégnante ».

Tot slot legt de psycholoog van Meneer A.(...)-M.(...) duidelijk uit dat zijn psychisch lijden het gevolg is van de gebeurtenissen in Irak. Met betrekking tot zijn capaciteit om deel te nemen aan een persoonlijk onderhoud (stuk 9): Au vu de j'expertise de la Clinique de l'Exil. travaillant régulièrement., et depuis 18 ans, avec des personnes gravement traumatisées, ces constats sont congruents avec un événement traumatique vécu. Le patient n'est visiblement pas prêt, jusqu'à présent, pour verbaliser le traumatisme subi, même avec des techniques moins intrusives, ainsi qu'un environnement et des professionnels avec qui une relation de confiance 3 été instaurée- Dans ces circonstances, mm doutons fortement que Monsieur ait été capable lors de ses demandes d'asile précédentes, et soit encore capable, à l'heure actuelle, d'évoquer l'entièreté de son vécu au pays dans les conditions formelles que sont celles d'une audience au CGRA

Ten tweede merkt het CGVS op dat de psycholoog van Meneer A.(...)-M.(...) stelt dat ze er in drie jaar van follow-up bijna nooit in geslaagd is om Meneer A. over zijn problemen te laten praten, terwijl Meneer A.(...)-M.(...) in 2016 toegaf bij het CGVS dat hij seksuele relaties met een man had gehad.

Wat de psycholoog uitlegt, is dat Meneer A.(...)-M.(...) niet in staat was om al zijn bekende problemen in Irak te verklaren, ondanks zijn psychologische follow-up:

- a (...) Malgré le suivi régulier, Monsieur A.(...)-M.(...) n'a jamais été capable d'évoquer l'ensemble des problèmes rencontrés en Irak, ni leurs causes" (stuk 10).

"(...) Monsieur était très méfiant au début du suivi et avait peur de partager son histoire. Au fur et à mesure des rencontres, nous avons pu, de manière disparate, et, avec parcimonie, aborder certains éléments, notamment grâce à l'hypnose, technique moins douloureuse pour aborder des événements violents. Néanmoins, malgré la relation de confiance installée et les précautions prises, Monsieur a manifesté lors de ces entretiens des angoisses et des reviviscences extrêmement violentes, notamment au niveau physique, ce qui nous a amené à postposer ce travail. En effet, même notre interprète de l'époque a particulièrement été touchée par l'intensité des attaques de panique manifestées lors des entretiens au point où celle-ci redoutait les entretiens" (stuk 9).

Het feit dat hij in 2016 bekende een homoseksuele relatie te hebben gehad bij het CGVS, wil niet zeggen dat hij psychologisch in staat is om de hele waarheid op te roepen en om zijn homoseksualiteit volledig toe te geven. In de vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ van 9 mei 2019 (zie administratief dossier), heeft Meneer A.(...)-M.(...) verklaard dat hij "altijd er bang voorde tolken" is. Hij is "bang voor het geloof van de tolken, dat heeft te maken met zijn verhaal.

Ten derde volgens het CGVS leeft Meneer A.(...)-M.(...) niet in omstandigheden die zijn mentale toestand verergerd zouden hebben dat hij niet in staat is om een persoonlijk onderhoud te doen. Het CGVS beweert dat Meneer A.(...)-M.(...) niet op straat slaapt, maar wel bij een vriend of bij vrijwillige pleeggezinnen, en dat hij regelmatig door zijn psycholoog en zijn sociale assistente wordt gevolgd.

In dit verband legt de sociale assistente van Meneer A.(...)-M.(...) uit dat : « il ne lui était plus possible pour lui de rester chez l'ami chez qui logeait principalement ces derniers temps à Verviers. Il s'est retrouvé quelques jours à la rue (il ne m'en avait pas parlé). J'ai été contactée il y a une dizaine de jours par des personnes qui l'ont trouvé malade au Parc Maximilien, ils l'ont hébergé 1 nuit je crois. J'ai ensuite reçu un autre coup de fil de quelqu'un qui l'a trouvé devant un hôpital à Bruxelles. Il toussait tellement qu'il était impossible d'avoir une conversation téléphonique avec lui. Cette personne l'a accompagné aux urgences. J'ai su 3 jours après qu'il n'était plus à l'hôpital (...). Les suivis sociaux et médicaux sont presque impossibles au vu des circonstances. Si Monsieur arrive à trouver un moyen de transport, il rencontrera le psychiatre et moi-même ce lundi 24/06 » (stuk 11).

Op dit moment wordt het recht om een leven te leiden in overeenstemming met de menselijke waardigheid van Meneer A.(...)-M.(...) niet gerespecteerd. Hij vecht elke dag om een dak boven zijn hoofd te vinden. Hij wordt soms gedwongen om op straat te slapen, wat zijn gezondheid alleen maar erger maakt. Hij moest meerdere malen in het ziekenhuis worden opgenomen (stuk 7).

Bovendien benadrukt het psychosociale rapport van 6 februari 2019 (stuk 6) de noodzaak van een zeer regelmatige psychologische follow-up, die momenteel onmogelijk is: « Monsieur fait l'objet d'un suivi psychologique depuis deux ans. L'état psychologique de Monsieur n'est pas du tout considéré comme stabilité à l'heure actuelle. Le suivi psychologique régulier, ainsi que des entretiens de soutien psychosociaux (...) nous semblent indispensables à sa santé mentale, ainsi qu'au bon déroulement de sa procédure d'asile. Actuellement, ce suivi est empêché par l'incapacité de Monsieur d'accéder à nos services par manque de moyens financiers ».

Deze opmerkingen werden reeds gemaakt door de psycholoog van Meneer A.(...)-M.(...), die in een attest van 23 januari 2019 verklaarde dat de follow-up moest worden opgeschort wegens de financiële situatie van verzoeker (stuk 12): « En effet, celui-ci n'étant plus hébergé dans un centre d'accueil et ne bénéficiant d'aucun revenu, il ne sait pas se déplacer au service ».

De tegenpartij heeft op geen enkele wijze rekening gehouden met de medische situatie van Meneer A.(...)-M.(...), die zelfmoordneigingen heeft. Volgens zijn psycholoog, « il est probable que Monsieur A.(...) M.(...) souffre d'un Etat de Stress Post-Traumatique ; tous les symptômes sont congruents avec ce trouble psychologique ainsi qu'avec les dires de Monsieur. De plus, parler de cet événement traumatisant peut non seulement réactiver une souffrance importante, mais également expliquer les difficultés de Monsieur à situer cet événement dans un contexte spatio-temporel précis (problème de mémorisation, amnésie de détails particulièrement prégnants et douloureux, etc.) » (stuk 13).

Hij kon zich niet laten bijstaan door zijn sociale assistente tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, hoewel hij hierom had gevraagd (stuk 5). In een arrest nr. 221.242 van 15 mei 2019, herinnert Uw Raad echter eraan dat : «il convient de traiter les demandes de protection internationale de personnes atteintes de troubles, notamment psychologiques, graves avec la plus grande prudence (Haut Commissariat des Nations Unies pour les Réfugiés (ci-après dénommé HCR), Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés, Genève, 1979, réédition, 2011 (ci-après dénommé Guide des procédures et critères), §§ 206 à 212). Cette prudence doit se traduire tant au niveau de l'audition de la requérante que de l'analyse de ses déclarations ».

Daarom moet de bestreden beslissing ten minste nietig worden verklaard, zodat bepaalde specifieke steunmaatregelen kunnen worden genomen.

3.2.2. Middels een aanvullende nota van 4 februari 2020 voegt verzoeker een vonnis van de arbeidsrechtbank van Brussel toe van 12 november 2019 waarin zijn kwetsbaarheid wordt erkend en een psychosociaal verslag van mevr. E. B. van de 'Clinique de l'Exil' van 30 september 2019 (Aanvullende nota verzoeker I, bijlagen 1 en 2).

3.2.3. In een aanvullende nota van 5 februari 2020 voegt de commissaris-generaal de verwijzing toe naar de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq" van mei 2019, naar de "EASO Country Guidance note: Iraq" van juni 2019 en naar de "EASO COI Report Iraq - Security situation" van maart 2019 (Aanvullende nota CGVS).

3.2.4. Ter terechtzitting legt verzoeker nog een aanvullende nota neer waarbij hij een verslag voegt van psychiater A. A. van de 'Clinique de l'Exil' van 4 februari 2020 en *screenshots* van berichten die verzoeker en zijn maatschappelijk werkster uitwisselden met de 'NGO Rainbow House' (Aanvullende nota verzoeker II, bijlagen 1 en 2).

3.3. Beoordeling

3.3.1. In de bestreden beslissing wordt in de eerste plaats ingegaan op de bijzondere procedurele noden. Er wordt op gewezen dat de Dienst Vreemdelingenzaken het wél opportuun achtte om aan verzoeker bepaalde steunmaatregelen te verlenen omwille van zijn zwakke psychische toestand, terwijl de commissaris-generaal van oordeel is dat er onvoldoende concrete aanwijzingen bestaan waaruit procedurele noden blijken die specifieke steunmaatregelen zouden rechtvaardigen. Volgens de commissaris-generaal bleek niet dat verzoeker omwille van zijn psychische situatie niet in staat zou zijn geweest om zijn problemen uiteen te zetten. In de attesten betreffende zijn psychische toestand wordt louter gesteld dat verzoeker wantrouwig is, zo vervolgt de commissaris-generaal, en er wordt gesuggereerd dat enkel een gefundeerde beslissing zou kunnen worden genomen indien er een vertrouwenspersoon aanwezig zou zijn bij het persoonlijk onderhoud. De commissaris-generaal stelt evenwel vast dat de attesten geen informatie bevatten over een diagnose of een behandeling en hij vindt het opmerkelijk dat verzoeker ook aan zijn psychologe niets heeft verteld over de redenen voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst. Uit het verslag van de maatschappelijk werkster en de mail van de advocate van verzoeker maakt de commissaris-generaal op dat verzoekers mentale toestand niet dermate verergerd zou zijn dat hij niet in staat zou zijn om een persoonlijk onderhoud te doen.

De commissaris-generaal stelt vervolgens vast dat de verklaringen die verzoeker in het kader van zijn derde verzoek om internationale bescherming aflegt, volledig voortvloeien uit zijn eerdere asielrelaas en in het verlengde liggen van wat als ongeloofwaardig werd beschouwd. De commissaris-generaal stelt vast dat verzoeker nogmaals de ongeloofwaardig bevonden feiten bevestigde, met als enige verschil dat hij een ander motief aanreikte voor zijn seksuele activiteiten met G., met name zijn homoseksuele geaardheid. Wat verzoekers verklaringen over zijn geaardheid betreft, wordt in de beslissing aangestipt dat deze reeds ter gelegenheid van verzoekers tweede verzoek om internationale bescherming werden aangehaald, en dat dit verzoek aanleiding gaf tot een beslissing van niet-ontvankelijkheid, waarbij een passage uit deze beslissing wordt geciteerd.

3.3.2. Er is sprake van een kennelijke beoordelingsfout indien deze in de gegeven omstandigheden voor elk redelijk mens onbegrijpelijk is en elke andere administratieve overheid, die in dezelfde omstandigheden zou worden geplaagd, deze niet zou maken (*cf.* RvS 20 januari 2016, nr. X).

3.3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. X).

3.3.4. In zijn middel gaat verzoeker in op de beoordeling van de bijzondere procedurele noden, zoals voorzien in artikel 48/9, §1, van de vreemdelingenwet. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

“§ 1.

De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn

bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”

3.3.5. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in het kader van zijn derde verzoek om internationale bescherming van 1 oktober 2018 op 9 mei 2019 werd gehoord op de Dienst Vreemdelingenzaken waar hem onder andere de mogelijkheid werd geboden om een “*Vragenlijst bijzondere procedurele noden*” in te vullen. Verzoeker legde bij deze gelegenheid een getuigschrift neer van dr. L. P., psychiater, die bevestigde dat het interview omwille van de psychologische toestand van verzoeker enkel tot een deugdelijke beslissing aanleiding kan geven indien het interview voltrokken zou worden in het bijzijn van een vertrouwenspersoon (AD, stuk 6, Attest i.v.m. vertrouwenspersoon, 18 maart 2019). De gegevens van het administratief dossier laten niet toe uit te maken of verzoeker bij het afleggen van zijn verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken (AD, stuk 9, Verklaring volgend verzoek, 9 mei 2019) al dan niet vergezeld was van een vertrouwenspersoon. Verzoeker verklaarde dat hij psychische en medische problemen had en dat hij bang was voor het geloof van de tolken omwille van zijn verhaal (AD, stuk 8, Vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’, 9 mei 2019). De gemachtigde van de bevoegde minister oordeelde dat verzoeker in toepassing van artikel 48/9, §4, van de vreemdelingenwet omwille van zijn zwakke en problematische psychische toestand “*(i)ndien mogelijk wil (...) bijgestaan worden door zijn sociaal assistente tijdens het interview bij het CGVS.*” De commissaris-generaal van zijn kant reageerde afwijzend op de suggestie om passende steunmaatregelen te verlenen.

3.3.6. De Raad stipt aan dat de beoordeling van de bijzondere procedurele noden een voorbereidende bestuurshandeling uitmaakt die niet voor beroep vatbaar is (zie artikel 48/9, §4, van de vreemdelingenwet). Bijgevolg kan de Raad zich niet uitpreken over het al dan niet toekennen van bepaalde steunmaatregelen gedurende de procedure op het niveau van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Daargelaten de vraag of de psychische kwetsbaarheid van verzoeker aanleiding zou moeten geven tot het verlenen van passende steunmaatregelen, dient met zijn psychische kwetsbaarheid, en in het bijzonder met de door hem geuite angst voor de tolken (AD, stuk 9, Verklaring volgend verzoek, 9 mei 2019, Motieven), rekening gehouden te worden bij het onderzoek van zijn (volgende) verzoek om internationale bescherming. In dit verband haalt verzoeker in zijn middel artikel 48/6, §5, van de vreemdelingenwet aan waarin het volgende wordt gesteld:

“§5. De met het onderzoek belaste instanties beoordelen het verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houden rekening met de volgende elementen:

(...)

c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen;

(...)”

De vraag rijst of de commissaris-generaal in onderhavig geval bij het onderzoek van het derde verzoek om internationale bescherming, wanneer hij diende na te gaan of er in hoofde van verzoeker nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt, voldoende rekening heeft gehouden met “*de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden*”, zoals bedoeld in voormeld wetsartikel.

3.3.7. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 57/6/2, §1, eerste lid, van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. (...)”

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (MvT bij het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.*, Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

3.3.8. Bij zijn derde verzoek om internationale bescherming verklaarde verzoeker het volgende (AD, stuk 9, Verklaring volgend verzoek, 9 mei 2019, vraag 15, motieven):

“Zijn er bepaalde zaken die u wil toevoegen of corrigeren aan uw eerdere verklaringen?”

Ik was vorige keren steeds erg bang voor de tolken, niet zo zeer voor de tolken zelf maar voor hun geloof. Ik weet nu dat de tolken hier zorgvuldig gekozen worden en dat ze neutraal zijn. Daarom wil ik vandaag voor de 1e keer mijn volledige verhaal vertellen, tot nu toe heb ik dat nooit gedurfd.

Ik ga terug naar mijn eerdere verklaringen. Ik heb toen asiel aangevraagd op basis van mijn seksuele geaardheid. Ik heb verteld dat ik een homoseksueel ben en dat ik een seksuele relatie had met een Irakese man genaamd G.(...). Ik verklaarde ook dat ik 3 keer met hem naar bed geweest was omdat hij mijn zus had aangerand. Mijn VIB werd afgewezen en ik tekende beroep aan tegen de beslissing. Tijdens de zitting in beroep heeft de rechter gevraagd of dat ik hier in BE seksuele contacten had. Ik kon uiteraard geen antwoord geven op die vraag omdat in de kamer waar de zitting gehouden werd, nog 8 andere Irakese vluchtelingen zaten. Ik durfde gewoon geen antwoord geven. Zoals u weet, ik heb zelfs bij DVZ en het CGVS veel informatie achtergehouden omdat ik gewoon bang was dat de tolk zich zou ergeren ovw zijn/ haar Islamitisch geloof aangezien homoseksualiteit niet getolereerd wordt door de Islam. Mijn sociale assistente M.(...) is wel op de hoogte van alles wat ik meegemaakt heb.

Ik vreesde ook voor de zware gevolgen van valse verklaringen die ik aflegde, nl de aanranding van mijn zus. Ik deed dit gewoon om van de vraag waarom ik homoseksuele contacten had, af te geraken. Toen ze mij die vraag stelden, zag ik geen andere manier dan een antwoord te verzinnen. Mijn zus werd dus nooit aangerand door die vriend, ik heb dat voorval verzonnen.

Zijn er nog zulke vragen waarop u antwoordde met een valse verklaring?

Neen, dat was de enige vraag.

Welke nieuwe elementen wil u vandaag aanbrengen om uw huidige verzoek te staven?

Toen ik nog jong was (+ 14 jaar) was ik amper seksueel rijp maar ik had een seksueel contact met een meisje. Enkele weken later ben ik naar bed geweest met mijn vriend G.(...). Hij heeft met mij seks gehad en ik met hem, het genot was totaal anders als met een vrouw. Ik heb enorm genoten van onze vrijpartij en ik heb dat in mijn hoofd vergeleken met mijn eerdere vrijpartij met dat meisje. Ik stelde toen vast dat ik meer geniet bij een man dan bij een vrouw, ik ben een geveer en een nemer. Ik voel mij gelukkiger bij een man dan bij een vrouw want ik kan in seksuele contacten met mannen zowel de mannelijke als de vrouwelijke rol op mij nemen.

Bij de asielinstanties heb ik gelogen over de frequentie van deze seksuele contacten, ik verklaarde maar 3 vrijpartijen te hebben gehad met G.(...) maar dat waren er veel meer. Ik heb 3 keer seks gehad met hem bij mij thuis. Ik durfde niet vertellen dat we zo vaak seks hadden gehad omdat ik bang was voor gerechtelijke gevolgen. Ik wil u nu een bewijs geven over mijn verklaringen. Ik stel mij ter beschikking van een wetsdokter om mij te onderzoeken, hij kan vaststellen dat ik gepenetreerd werd. Ik wil gewoon eerlijk zijn met jullie.(...)”

3.3.9. Uit de beschikbare gegevens blijkt dat verzoeker omwille van zijn psychische kwetsbaarheid reeds sinds 10 januari 2016 door een psycholoog wordt opgevolgd (Verzoekschrift, bijlage 4). De maatschappelijk werkster, die verzoeker reeds jarenlang begeleidt, geeft te kennen dat hij het erg moeilijk heeft om openlijk te praten over bepaalde onderwerpen en dat hij zijn geaardheid zelfs nog niet volledig

voor zichzelf heeft aanvaard, waardoor aan de stigmatisering dient te worden gewerkt (Aanvullende nota verzoeker, bijlage 1). In het psychiatrisch rapport van dr. A. A. van 4 februari 2020 wordt aangegeven dat verzoeker omwille van angst en schroom, bij uitstek ten aanzien van Arabischsprekende tolken, tot nog toe niet in staat was zich ten volle uit te drukken betreffende zijn homoseksuele geaardheid (Aanvullende nota verzoeker II, bijlage 1).

Ter terechtzitting verklaart verzoeker zelf dat hij omwille van vrees voor de reactie van de tolken nooit een duidelijk beeld heeft willen geven van zijn persoonlijke situatie.

De vertegenwoordigster van de commissaris-generaal stelt zich ter terechtzitting naar de wijsheid van de Raad te gedragen betreffende de neergelegde verslagen.

3.3.10. De Raad merkt op dat verzoeker zijn homoseksuele gerichtheid weliswaar reeds gedeeltelijk had aangebracht ter gelegenheid van zijn tweede verzoek om internationale bescherming van 7 mei 2018. In zijn beslissing van 28 augustus 2018 stelde de commissaris-generaal eerst en vooral vast dat verzoeker vasthield aan zijn eerder ongeloofwaardig bevonden relaas. Daarnaast werd destijds niet betwist dat verzoekers verklaringen over zijn homoseksuele gerichtheid *an sich* een nieuw element uitmaken, maar er werd besloten dat de redenen die verzoeker aanbracht om te rechtvaardigen waarom hij dit element niet eerder kon aanbrengen, niet aanvaardbaar waren en dat het nieuwe element als ongeloofwaardig diende te worden beschouwd omdat verzoeker eerder uitdrukkelijk had verklaard niet homoseksueel te zijn en zichzelf buiten de LHBT-gemeenschap situeerde. Bijgevolg werd geconcludeerd dat dit element de kans niet aanzienlijk groter maakte dat verzoeker in aanmerking kwam voor internationale bescherming. Verzoeker stelde tegen de beslissing van 28 augustus 2018 geen beroep in bij de Raad.

3.3.11. In wezen brengt verzoeker pas bij zijn huidige, derde, verzoek om internationale bescherming zijn homoseksuele geaardheid als dusdanig naar voor als zelfstandig asielmotief en koppelt hij dit uitdrukkelijk los van zijn eerdere asielfrelaas dat hij thans als “*verzonnen*” bestempelt (AD, stuk 9, Verklaring volgend verzoek, Motieven), waardoor dit ‘nieuwe’ element niet langer louter als een voortvloeiende uit een ongeloofwaardig bevonden relaas kan worden beschouwd. Door toedoen van het taboe dat op het onderwerp rust binnen de moslimgemeenschap en de diepgewortelde schroom van de kant van verzoeker, is het niet onaannemelijk dat verzoeker betreffende dit ‘nieuwe’ element’ nooit eerder duidelijke verklaringen aflegde, waardoor dit enigszins werd gebagatelliseerd.

3.3.12. Uit het geheel van wat voorafgaat dient te worden besloten dat de commissaris-generaal bij het onderzoek van verzoekers derde verzoek om internationale bescherming onvoldoende rekening heeft gehouden met diens diepgewortelde schroom om zich te uiten omtrent zijn seksuele geaardheid en hem niet de mogelijkheid heeft geboden dit, bijvoorbeeld in het kader van een persoonlijk onderhoud, verder uit te diepen. Uit de landeninformatie die in het administratief dossier werd opgenomen (AD, stuk 13, AD RvV 202 577, stuk 21, Landeninformatie, document 4, ‘*Thematisch ambtsbericht over de situatie van lesbiennes, homoseksuele, biseksuelen en transgenders (LHBT’s) in Irak*’, Ministerie van Buitenlandse Zaken (NL), juni 2012), blijkt dat een homoseksuele gerichtheid in de Iraakse samenleving uiterst problematisch kan zijn, waardoor dit ‘nieuwe’ element mogelijk met zich kan meebrengen dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

De Raad stelt vast dat er sprake is van een miskennis van het zorgvuldigheidsbeginsel en een beoordelingsfout in het licht van verzoekers “*individuele situatie en persoonlijke omstandigheden*”, zoals bedoeld in artikel 48/6, §5, c), van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

Er bestaat conform artikel 39/2, §1, tweede lid, 3°, van de vreemdelingenwet aanleiding om de beslissing van de commissaris-generaal tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming te vernietigen omdat er ernstige aanwijzingen bestaan dat verzoeker in aanmerking zou komen voor de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 6 augustus 2019, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier mei tweeduizend twintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN